

РЕШЕНИЕ

№ 65

гр. Разград, 25.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – РАЗГРАД в публично заседание на трети април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Анелия М. Йорданова

при участието на секретаря Д. Здр. Станчева
в присъствието на прокурора В. Як. М.
като разгледа докладваното от Анелия М. Йорданова Гражданско дело № 20213300100275 по описа за 2021 година

Предявен е иск от С. С. Ш. против Прокуратура на Република България с правно основание чл. 2, ал. 1, т. 3 от ЗОДОВ за заплащане на обезщетение за причинени неимуществени вреди, изразяващи се в следното: понасяне на неудобства, свързани с участие в процесуални действия при разглеждане на делото в досъдебна и съдебна фаза; негативни емоции; притеснения от обвиненията; накръняване на авторитет; нарушения в социалното общуване; негативно отражение върху живота на ищеца, в резултат на незаконно обвинение за извършване на престъпление по чл. 157, ал. 1, пр. 1 във вр. с чл. 20, ал. 2 вр. чл. 18, ал. 1 от НК, по което е бил оправдан и вследствие на проведен несправедлив съдебен процес по НОХД № 154/2019 година по описа на Районен съд – Разград, в размер на 50 000 лева, ведно със законната лихва от датата на увреждането до окончателно изплащане на задължението. В последното открито съдебно заседание по делото е допуснато изменение на цената на иска, като същият е увеличен на 100 000 лева.

Депозиран е писмен отговор от ответника Прокуратурата на Р България, в който се излагат съображения за недопустимост, съответно за неоснователност и недоказаност на предявеният иск както по основание, така и по размер. Поддържа се и в съдебно заседание.

Съдът, като прецени твърденията и становищата на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Ищецът С. С. Ш. е признат за виновен и осъден с влязла в сила присъда по НОХД №154/2019 год. по описа на РС Разград в това, че:

- на 01.10.2018 г. в местността „***“, находяща се в землището на гр. Разград е извършил действия на полово удовлетворение с лице от същия пол – К. Р. А. , като е

употребил за това сила и заплашване и деянието е останало недовършено по независещи от дееца причини, поради което и на основание чл.157, ал.1, пр.2 във вр. с чл.18,ал.1 от НК и чл.54 от НК ГО ОСЪЖДА на ЧЕТИРИ ГОДИНИ ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА при първоначален СТРОГ режим на изтърпяване.

- на 01.10.2018 г. в гр.Разград, в условията на опасен рецидив, в съучастие като съизвършител със С. Р. М. , е извършил непристойни действия, грубо нарушаващи обществения ред и изразяващи явно неуважение към обществото - проявил буйство, невъзпитаност, отправил обиди с думите: “Долни кучета!“/“Кучета мръсни!“ , “Кои сте вие, че да ни бутате?“ и псувни с думите: „Майка ви ще еба!“, към полицейските служители С. Я. Д. и С. М. Н., двамата служители на ОД МВР - Разград и Н. И. И. и Г. В. Г., изпълняващи задължения по опазване на обществения ред, многократно отказал да изпълни техните разпореждания да преустанови нанасянето на удари по тялото на С. Р. М. и отправянето на псувни и закани към него, оказал физическа съпротива срещу тях, чрез дърпане и блъскане, като деянието е съпроводено със съпротива срещу орган на властта и по своето съдържание се отличава с изключителна дързост и цинизъм, поради което и на основание чл. 325, ал.5 във вр. с ал.2 във вр. с ал.1 във вр. с чл.20, ал.2 от НК и чл.54 от НК ГО ОСЪЖДА на ДВЕ ГОДИНИ ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА при първоначален СТРОГ режим на изтърпяване.

НА ОСНОВАНИЕ чл.23, ал.1 от НК ОПРЕДЕЛЯ на подсъдимия С. С. Ш. за двете деяния едно общо наказание в размер на по-тежкото, а именно ЧЕТИРИ ГОДИНИ ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА при първоначален СТРОГ РЕЖИМ.

НА ОСНОВАНИЕ чл.59 от НК ЗАЧИТА времето, през което подсъдимият е бил задържан по делото, считано от 01.10.2018г .

Със същата присъда ищецът С. С. Ш. е признат за невинен и е оправдан по обвинението по чл.157, ал.1 пр.1 във вр. с чл.20, ал.2 от НК да е извършил в съучастие като съизвършител със С. Р. М. опит за полово сношение с лице от същия пол - К. Р. А., като е употребил за това сила и заплашване и опитът е останал недовършен по независещи от дееца причини. С присъдата е бил признат за виновен и осъден С. Р. М. за извършено престъпление по чл. 325, ал.5 във вр. с ал.2 във вр. с ал.1 във вр. с чл.20, ал.2 от НК в съучастие като съизвършител с ищеца С. С. Ш., но е бил оправдан по обвинението за извършено престъпление като съизвършител със С. С. Ш. по чл.157, ал.1, пр.2 във вр. с чл.18,ал.1 от НК. С решение от 03. 07. 2020 г. по внохд № 40/ 2020 г. по описа на Разградски ОС присъдата е била потвърдена.

Видно от Писмо, изх. № Рег. 2/09. 09. 2022 г. на ГД „Изпълнение на наказанията“ Затвор гр. Белене, вх. № 3603/ 15. 09. 2022 г. /л.375/, ищецът е изтърпял наложеното по горната присъда наказание и е освободен на 22. 07. 2022 г.

Ответникът е представил с писмения отговор Справка за съдимост на ищеца, издадена на 21. 02. 2022 г. Според справката, в периода от 1990 г. до 2019 г. ищецът е осъждан по 10 наказателни дела от общ характер, като по осем от присъдите след 1993 г. е изтърпявал ефективно наказание „Лишаване от свобода“.

По молба на ищеца е назначена СМЕ, изготвена от съдебен лекар д-р В.. Същата е дала заключение, че от приложената по делата и досъдебното производство медицинска документация на името на С. Ш. се установиха данни за: Инфилтративно-невмонична ТБК на белите дробове в 1/0 - март 2005г. с рецидив - ноември 2007г.; Биполярно фективно разстройство - май 2006 г.; Смесено личностово разстройство - декември 2009, февруари 2010;ТБК на периферни лимфни възли /ингвинални/ - ноември 2016 г.; 5. Астма с алергичен компонент - март 2019 г.; Установено изкривяване на носната преграда март 2009 г. от травма с голяма давност; Намалено зрение на двете очи - октомври 2021 г.; Епилепсия - юли 2020 г.; март 2022 г.; Перфорация на тъпанчето на ляво ухо - ноември 2021 г. Заболявания с хроничен характер са:инфилтративно-пневмонична ТБК на белите дробове/март 2005 г., ноември 2007 г./, без данни за усложнения/разсейване след ноември 2016г;разстройство в психичната сфера /май 2006 г.; декември 2009, февруари 2010/- хронична обструктивна белодробна болест /ноември 2016 г./; астма с алергичен компонент /март 2019 г./;и подлежат на системно наблюдение и лечение. Астмата с алергичен компонент няма доказателство за свръхчувствителност към определен алерген - функционални тестове на белите дробове - спирометрия, алергологични проби /установяване на алергичната реакция към конкретни алергени - кръвна алергологична проба за измерване нИ.та на имуноглобулин Е (IgE) и кожна алергологична проба/.Това заболяване може да се дължи и на ХОББ /Хроничната обструктивна белодробна болест/, която по категоричен начин е в причинно-следствена връзка с ТБК на белия дроб. Съдебномедицинската експертиза за установяване на здравословно състояние от наблюдаващия лекар, /15.11.2019 г./ сочи: „ ... Леко протичаща бронхиална астма, късни последици от прекарана ТБК на белия дроб, оформени пневмофиброзни изменения в белодробния паренхим /бронхектазии/... “;Поставената диагноза Епилепсия също няма нито едно медицинско доказателство. Описаната Анамнеза в Амб. лист №000379/07.03.2022 г. /първичен амб. преглед, проф. д-р П. Б., невролог/;„Пациент с посттравматична епилепсия. В рамките на 2 месеца получил 7 пристъпа по типа на ГТКП“ не е подкрепена. Установеното обективно състояние не сочи отклонения в неврологичния статус. Не е ясно какъв е травматичният компонент на заболяването. Няма данни „пристъпите“ да са били наблюдавани и документирани. Анамнезата не е обективно средство за поставяне на диагноза. Удостовереното в психиатричната сфера разстройство е с давност от месец май 2006 г. Документирани : изкривяване на носната преграда /март 2009 г./ е обусловено от травма с голяма давност;намалено зрение на двете очи /октомври 2021 г./ е естествен възрастов процес;перфорацията на тъпанчето на ляво ухо /ноември 2021 г./ има травматична генеза.

Заключението на вещото лице е оспорено от ищеца и е назначена повторна СМЕ. Представено е заключение от съдебен лекар д-р М. и въз основа на цялата медицинска документация в медицинското досие, изискано от затворническата администрация на Затвора гр. Белене. Според заключението, за периода 2005 г. – 2022 г. ищецът страда от: Инфекциозни заболявания:Туберкулоза: Инфилтративно-пневмонична туберкулоза на белите дробове с пневмофиброзни промени, диагностицирана през 2005 г. Боледувал и през

2007 г. Туберкулозна периферна лимфаденопатия със засягане на ингвинални лимфни възли - диагнозата е доказана хистологично при хоспитализация през 2016 г. Касае се за инфекциозно заболяване със засягане на белите дробове (епизоди на клинично активна туберкулоза през 2005 г. и 2007 г.) и засягане на ингвинални лимфни възли (2016 г.), съответно с хоспитализации и проведени лечение и химиопрофилактика. От данните по делото, следва да се приеме, че е налице ремисия на заболяването, след 2016 г. няма данни за нови рецидиви. Ламблиоза: Диагностицирана е при хоспитализация по друг повод през 2016 г., проведено е медикаментозно лечение. Касае се за инфекциозно заболяване, засягащо тънкото черво. В медицинската документация по делото няма данни инфекцията да персистира и следва същата да е била излекувана при дехоспитализацията на 13.02.2016 г. - няма основание да се приеме, че към момента Ш. страда от ламблиоза. Заболявания на дихателната система: Хроничен бронхит - диагностициран с рентгенография при хоспитализация през 2016 г. (Епикриза ИЗ № 39212/13.11.2016 г.). Касае се за хронично дифузно неспецифично възпаление на бронхиалното дърво, протичащо с многократно изостряне. Заболяването изисква отстраняване на провокиращите фактори като тютюнопушене, предвид хроничния му прогресивен ход. По делото няма медицинска документация, отразяваща актуалното състояние по отношение на заболяването. Астма с преобладаващ алергичен компонент - диагностицирана през 2019 г. от специалист - пулмолог и проведени три консулта с алерголог през 2020 г. по повод заболяването (липсва медицинска документация от прегледите, извършени от Алерголог). Касае се за хронично алергично възпалително заболяване на дихателните пътища, при което възпаление води до поява на бронхиална хиперреактивност и свързаните с нея обостряния (пристъпи). При добър терапевтичен контрол на заболяването обичайно се постига продължителен асимптоматичен период (заболяването е неактивно). Като се вземат предвид данните за два епизода на активна белодробна туберкулоза при Ш., е възможно да се коментира смесен тип астма, при който освен преобладаващия алергичен компонент, потенциращ ефект за пристъп има и преживяната бактериална инфекция. По делото няма данни за актуалното състояние на Ш. по отношение на заболяването. Предвид хроничния му ход и данните от медицинската документация за непостигнат оптимален контрол на болестта, болният следва да се приеме за клинично здрав. Бронхиектатична болест - диагностицирана през 2019 г. от специалист - пулмолог. Касае се за необратимо разширение на бронхите - увреждане, причинено от различни белодробни заболявания. Не е възможно възстановяване - спонтанно или след медикаментозна терапия. По делото няма медицинска документация, отразяваща актуалното състояние по отношение на заболяването. Предвид естеството на заболяването, следва да се приеме, че и към момента то е налице при Ш.. Белодробен емфизем - заболяването е документирано при извършена компютърна томография на бял дроб на 30.12.2020 г. (отразено в Епикриза ИЗ № 18/01.09.2021 г.). Касае се за необратимо разширение на терминалните бронхиоли и деструкция на стените на алвеолите. Заболяването често е последица от хроничен бронхит или бронхиална астма. Не подлежи на излекуване. Предвид естеството на заболяването, следва да се приеме, че и към момента то е налице при Ш.. Пневмосклероза - диагнозата е поставена през 2006 г. във връзка с

последници от прекарана белодробна туберкулоза през 2005 г., като следва да се отбележи, че още при дехоспитализацията през 2005 г. при извършена рентгенография са описани пневмофиброзни промени. Пневмосклерозата представлява морфологичен субстрат на редица белодробни заболявания, изразяващо се в необратимо увреждане на белодробния паренхим, който се замества от съединителна тъкан. Това намалява функционалния капацитет на белите дробове в различна степен в зависимост от разпространението на процеса. Пневмосклерозата не подлежи на спонтанно възстановяване или излекуване. Следва да се приеме, че при Ш. пневмосклерозата е налице както към момента, както и за в бъдеще. Заболяванията на дихателната система при Ш. са с хроничен ход, не подлежат на излекуване и следва да се приеме, че са налице и към момента. Заболявания на нервната система: Епилепсия - Видно от Епикриза ИЗ № 26/17.11.2020 г., където е посочено, че то датира от 2016 г. и от тогава се провежда системна терапия с антиепилептичен медикамент. От данните по делото през 2020, 2021 и 2022 г. е настъпило влошаване в контрола на заболяването, което е станало повод за неколнократни прегледи, включително и от екип на ЦСМП. През 2022 г. са проведени два последователни прегледа от проф. Б., при които диагнозата е доказана по категоричен начин с електроенцефалографии. Епилепсията обхваща група хронични заболявания на главния мозък с различна етиология, характеризиращи се с повтарящи се пристъпи, възникващи на базата на свръхвъзбуда на определена популация неврони (увредени, но не разрушени) и проявяващи се с различни преходни клинични и електрофизиологични прояви. Епилепсия тип Grand mal обичайно се повлиява добре от медикаментозно лечение, което е продължително (години) до поява на относително нормални ЕЕГ находки и липса на клинична изява (пристъпи) за определен период от време, след което може да се приеме ремисия на заболяването. В конкретния случай, при Ш. няма данни за актуалното състояние по отношение на епилепсията. Като се вземе предвид изявената симптоматика към м. април 2022 г. и хроничния продължителен ход на заболяването, може да се приеме, че и към момента Ш. страда от епилепсия, като по отношение на оздравителният период (ако изобщо настъпи ремисия) не е възможно да се даде точна прогноза. Състояния на сърдечно-съдовата система: Поставената диагноза „Други видове стенокардия“ в Амбулаторен лист № 245/13.01.2017 г. не е подкрепена от лабораторни (сърдечни ензими) и ехокардиографски данни, отразени в същия документ и не следва да се приеме, че същата е налице. Неспецифично ниско кръвно налягане - 04.12.2020 г. - Няма медицинска документация от извършения преглед, отразен в Етапна епикриза: Няма основание да се приеме, че е налице заболяване, тъй като остро възникнала хипотонията обичайно е преходно състояние, а при някои индивиди през целият живот е налице по-ниско от приетото за норма кръвно налягане от 120/80 mmHg, бе з това да обуславя патологично състояние. Пароксизмална тахикардия, неуточнена - установена през 2021 г., като от данните, отразени в амбулаторен лист № 4334/30.08.2021 г. е видно, че състоянието не е от кардиогенен произход. Няма основание да се приеме да е налице заболяване. В заключение, при Ш. не са налице заболявания на сърдечно-съдовата система. Оплакванията от сърцебиене са неспецифични и чести при редица състояние, най-често като реакция на психически стимули. Заболявания на полово-отделителната система: Генитални

кондиломи - диагностицирани през 2008 г. Предприетото лечение с течен азот води до отпадане на кондиломите. Гениталните кондиломи се причиняват от човешки папилома вирус (HPV), чието носителство е хронично, поради което е възможно след различно дълъг период от време след премахването им, да се наблюдават рецидиви. По делото няма данни да не е настъпило излекуване на кондиломите. Остра ретенция на урина - Състоянието е описано в Здравния картон на Ш. на 19.08.2009 г., проведен е консулт с уролог и е поставен катетър, отразена е хоспитализация в Хирургично отделение на СБАЛЛС - гр. София до 29.08.2009 г., за която не е налична медицинска документация. От последваща медицинска документация е видно, че състоянието е във връзка с механично затруднено уриниране от инжектиран в пениса парафин. Парафинома пенис - Състоянието е документирано през 2009 г., Ш. е хоспитализиран по повод затруднено уриниране на 01.09.2009 г. и преценен за оперативно лечение в планов порядък. Касае се за състояние, при което в пениса е инжектиран парафин и не подлежи на спонтанно възстановяване. По делото няма данни Ш. да се е подложил на оперативно лечение, за каквото е бил преценен, поради което може да се приеме, че състоянието е налице и към момента. Възпалителни увреждания на други уточнени мъжки полови органи (на местата на лезиите от инжектиран парафин в пениса) - 2020 г. Няма данни по делото след проведеното лечение да не е настъпило възстановяване. Камък в пикочните пътища, неуточнен - м. февруари 2022 г. Липсва медицинска документация от извършените прегледи. Бъбречна колика, неуточнена - м. февруари 2022 г. След извършени образни и лабораторни изследвания е назначено антибиотично лечение. По делото няма данни да не е настъпило пълно възстановяване. Очни заболявания: Намалено зрение на двете очи - диагностицирано през 2020 г. от специалист - офталмолог. Загуба на зрението, неуточнена - диагностицирано през м. юни 2021 г. от специалист - офталмолог. Поставените диагнози намаление на зрението и загуба на зрението не се приемат, тъй като от извършения преглед в амбулаторен лист №1899/17.08.2021 г. са отразени данни за напълно запазено зрение (визус 1.0 за двете очи). Други конюктивити - диагностицирано през м. август 2021 г. от специалист - офталмолог. Конюктивитът е възпалително заболяване, най-често с бактериален причинител, който обичайно при неусложнени случаи след предприето лечение се излекува в рамките на дни. Ушно-носно-гърлени заболявания и състояния: Счупване на носни кости с изкривяване на носната преграда, документирано през 2005 г. По повод на това е хоспитализиран през 2009 г. за оперативно лечение, което е отказал, като е отразено затруднено носно дишане. При такова счупване на носните кости с разместване и изкривяване на носната преграда не е възможно спонтанно възстановяване, като увреждането подлежи единствено на оперативно лечение. Няма данни в медицинската документация по делото такова да е проведено, поради което следва да се приеме, че същото е налице и към момента. Хроничен синусит - диагностициран през 2019 г. от специалист УНГ по време на хоспитализация. Остър назофарингит [хрема] - м. ноември 2021 г. Касае се за най-често вирусно остро възпалително заболяване, което обичайно в рамките на няколко дни отшумява спонтанно или с лечение. Болест на външното ухо, неуточнена - м. ноември 2021 г. Перфорация на тъпанчето на ляво ухо - диагностицирана през м. ноември 2021 г. По делото няма достатъчно данни от медицинска документация след достатъчен период от

време (след приключване на основния лечебен и възстановителен период), от които да се съди дали е настъпило възстановяване на травматичното увреждане и дали то е налице към момента. Неврит на вестибуло-кохлеарните (стато-акустици) нерви двустранно - м. януари 2022 г. Касае се за възпалително заболяване на слуховия нерв, което е възможно да бъде във връзка с травматично увреждане (може да бъде получено вследствие перфорация на тъпанчето). Възможно е да настъпи временна загуба на слуховата перцепция за засегнатото ухо, която се възстановява при приключване на лечението с медикаменти в рамките на дни. Психиатрични заболявания: Смесено личностово разстройство - диагностициран през 2009 г. Хоспитализиран е с диагнозата двукратно. Рецидивиращо депресивно разстройство, неуточнено - диагностицирано през 2020 г. от психиатър. Умерено тежък депресивен епизод - 04.12.2020 г. Диссоциално разстройство на личността - 20.10.2021 г. Разстройство на настроението [афективно разстройство], неуточнено - 04.03.2022 г. По делото няма данни за актуалното психическо състояние на Ш., като естеството, протичането и възстановяването на психиатричните заболявания и състояния не са от съдебномедицинска компетенция, а от съдебнопсихиатрична такава.

Въз основа на изложеното от фактическа страна, РОС направи следните правни изводи:

Предявеният иск се явява неоснователен и недоказан и следва да бъде отхвърлен като такъв.

След предоставената му правна помощ за отстраняване нередовностите на исковата молба, ищецът в обстоятелствената част е изложил твърдения, че от ответника са му причинени неимуществени вреди, изразяващи се в следното: понасяне на неудобства, свързани с участие в процесуални действия при разглеждане на делото в досъдебна и съдебна фаза; негативни емоции; притеснения от обвиненията; накърняване на авторитет; нарушения в социалното общуване; негативно отражение върху живота на ищеца, в резултат на незаконно обвинение за извършване на престъпление по чл. 157, ал. 1, пр. 1 във вр. с чл. 20, ал. 2 вр. чл. 18, ал. 1 от НК, по което е бил оправдан и вследствие на проведен несправедлив съдебен процес по НОХД № 154/2019 година по описа на Районен съд – Разград. С оглед на това, съдът приема, че предавият иск е с правно основание чл. 2, ал. 1, т. 3 от ЗОДОВ.

Видно от материалите по НОХД № 154/2019 година по описа на Районен съд – Разград, по отношение на ищеца е било повдигнато в наказателното производство обвинение за две извършени престъпления: за това, че: На 01.10.2018 г. в местността „***“, находяща се в землището на гр. Разград в съучастие като съизвършител със С. Р. М. е извършил опит за полово сношение с лице от същия пол – К. Р. А., като е употребил за това сила и заплашване и деянието е останало недовършено по независещи от дееца причини – престъпление по чл. 157, ал. 1, пр. 1 във вр. с чл. 20, ал. 2 във вр. с чл. 18, ал. 1 от НК и за това, че на 01.10.2018 г. в гр. Разград, в условията на опасен рецидив, в съучастие като съизвършител със С. Р. М., е извършил непристойни действия, грубо нарушаващи обществения ред и изразяващи явно неуважение към обществото - проявил буйство,

невъзпитаност, отправил обиди с думите: “Долни кучета!“/“Кучета мръсни!“, “Кои сте вие, че да ни бутате?“ и псувни с думите: „Майка ви ще еба!“, към полицейските служители С. Я. Д. и С. М. Н., двамата служители на ОД МВР - Разград и Н. И. И. и Г. В. Г., изпълняващи задължения по опазване на обществения ред, многократно отказал да изпълни техните разпореждания да преустанови нанасянето на удари по тялото на С. Р. М. и отправянето на псувни и закани към него, оказал физическа съпротива срещу тях, чрез дърпане и блъскане, като деянието е съпроводено със съпротива срещу орган на властта и по своето съдържание се отличава с изключителна дързост и цинизъм - престъпление по чл. 325, ал.5 във вр. с ал.2 във вр. с ал.1 във вр. с чл.20, ал.2 от НК.

С Присъда № 607/ 16. 09. 2019 г., която е влязла в сила, ищецът е бил признат за виновен по двете обвинения. Другият подсъдим С. Р. М. е бил оправдан по обвинението за извършено престъпление по чл. 157, ал. 1, пр. 1 във вр. с чл. 20, ал. 2 във вр. с чл. 18, ал. 1 от НК – да е извършил в съучастие като съизвършител с ищеца опит за полово сношение с лице от същия пол- К. Р. А.. С оглед на това, ищецът е бил признат за невинен и оправдан само по обвинението по чл. 157, ал. 1, пр. 1 от НК да е извършено във вр. с чл. 20, ал. 2 от НК – в съучастие като съизвършител с подс. М., както и да е извършил опит за полово сношение. Признат е за виновен да е извършил опит по смисъла на чл. 157, ал. 1, пр. 2 – действия на полово удовлетворение. Съгласно [чл. 4 ЗОДОВ](#), държавата отговаря за вредите, пряка и непосредствена последица от увреждането. Обезщетение за неимуществени вреди се дължи при наличие на причинна връзка между незаконното обвинение за извършено престъпление и претърпените вреди. Според разясненията в т. 11 от ТР № 2/ 2005 г. по т. д. № 3/ 2004 г. на ОСГК на ВКС, когато е налице частично оправдаване се вземат предвид всички обстоятелства. В случая, по същество, с присъдата е изменена само правната квалификация на деянието по първото обвинение, за което е внесен обвинителният акт от ответника. Налице е влязла в сила осъдителна присъда срещу ищеца по повдигнатите му обвинения от прокуратурата за извършени престъпления по НОХД № 154/2019 година по описа на Районен съд – Разград. По настоящото дело не се установява от събраните писмени доказателства предприето от ответника незаконно наказателно преследване срещу ищеца. Осъждането на ищеца с влязла в сила присъда изключва приложението на чл. 2 от ЗОДОВ, защото отговорността се носи от разследващите и правораздавателни органи само тогава, когато действията им или бездействията им са отменени като незаконни.

По изложените съображения, предявеният иск следва да бъде отхвърлен като неоснователен и недоказан.

Воден от горното ,Разградският окръжен съд,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователен и недоказан иска, предявен от С. С. Ш., ЕГН ***** против Прокуратурата на Република България за заплащане на обезщетение в размер на 100 000 лв. ведно със законната лихва от датата на увреждането за причинени му

неимуществени вреди, изразяващи се в следното: понасяне на неудобства, свързани с участие в процесуални действия при разглеждане на делото в досъдебна и съдебна фаза; негативни емоции; притеснения от обвиненията; накърняване на авторитет; нарушения в социалното общуване; негативно отражение върху живота на ищеца, в резултат на незаконно обвинение за извършване на престъпление по чл. 157, ал. 1, пр. 1 във вр. с чл. 20, ал. 2 вр. чл. 18, ал. 1 от НК, по което е бил оправдан и вследствие на проведен несправедлив съдебен процес по НОХД № 154/2019 година по описа на Районен съд – Разград.

Решението подлежи на обжалване пред Варненски апелативен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните .

Съдия при Окръжен съд – Разград: _____